

' ถ่อน

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Albizia procera* (Roxb.) Benth.

ชื่อสามัญ White siris, Sit

ชื่อพื้นเมือง ถ่อน, ทึงถ่อน (นครราชสีมา, ภาคกลาง); ควะ, เย็กีเต้าะ (กะเหรี่ยง – แม่ฮ่องสอน); เซอะบ้อง, เซบ้อง, เสบ้อง (กะเหรี่ยง – กาญจนบุรี); ส่วน (เชียงใหม่, เลย)

ชื่อวงศ์ LEGUMINOSAE – MIMOSOIDEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ถ่อนเป็นไม้ต้นขนาดกลาง ผลัดใบ สูงถึง 20 เมตร ลำต้นเกลี้ยง เปลือกลำต้นสีเทาอมน้ำตาล ลำต้นเปลา ตรง เรือนยอดโปร่ง

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนกสองชั้น เรียงสลับ ใบย่อยรูปคล้ายสี่เหลี่ยมขนม เปียกปูน ใบอ่อนมักมีสีขาวนวล

ดอก ดอกออกเป็นช่อกระจุกแน่น ประกอบอยู่ในช่อแยกแขนง ตามปลายกิ่ง ดอกสีขาว ออกดอกเดือนสิงหาคม – ตุลาคม

ผล ผลเป็นฝักแบนเรียบ สีน้ำตาล เมล็ดแบน มี 6 – 12 เมล็ด ออกผลเดือนตุลาคม – ธันวาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ยอดอ่อน ใบอ่อน ลวกหรือต้มรับประทานเป็นผักกับน้ำพริก ใบใช้ในการหมักทำน้ำปลา

รส จืด มัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด